

Assaig

La tortosina **Cinta Arasa**, entre llegenda i realitat

GLORIA AZNAR
TARRAGONA

L'escriptora s'uneix amb l'il·lustrador Carles Arbat per crear 'Els fets d'armes de Catalunya'

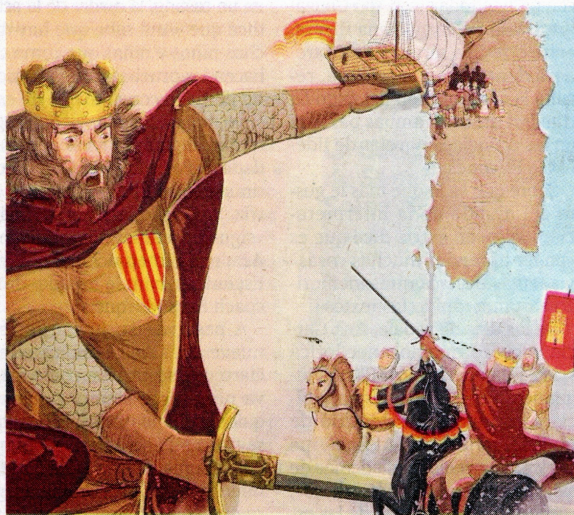
S'acosta Sant Jordi i res millor per celebrar-ho que un volum que parli dels orígens de Catalunya amb un equilibri entre la història i la llegenda. *Els fets d'armes de Catalunya*, d'Edicions Sidillà, és el resultat de la col·laboració entre els textos de la tortosina Cinta Arasa i les il·lustracions del Carles Arbat.

Es tracta d'una adaptació lliure del *Llibre dels feyts d'armes de Catalunya*, escrit per Joan Gaspar Roig i Jalpí, que recorre des de l'època dels romans fins a Ferran d'Antequera, passant per la conquesta de Tortosa o Guifré el Pilós i les quatre barres de sang. Què hi ha de verídici aquí? «Què va passar dins aquella tenda de campanya on el comte Guifré es recuperava d'una ferida molt greu, probablement no ho sabrem mai», diu la Cinta Arasa. Amb relació a aquest tema, el Carles Arbat explica que aquesta, justament, «és una escena molt repetida i visualitzada per tothom, per la qual cosa vaig esbossar-la de moltes maneres diferents fins

que al final vaig optar per simplificar-la». Del llibre, en Carles destaca que «és molt èpic i ple de fets» i no és fàcil triar una única il·lustració.

Cinta Arasa comenta que l'origen del llibre està en una idea d'Edicions Sidillà. «Estem massa acostumats a beure només de tradicions foranes pel que fa a textos èpics. Evidentment, la cultura catalana ha d'estar oberta a totes les cultures del món, però això no ha de voler dir oblidar els propis orígens i les pròpies llegendes». En aquest sentit, *Els fets d'armes de Catalunya* es pot llegir de moltes maneres. «Dracs, esperits i voluntat divina esdevenen un personatge més. Ara bé, els fets històrics que s'hi descriuen es poden reconèixer: batalles, reconquestes, successions dinàstiques...», assenyala l'escriptora.

I quin moment triarien per viure-hi? «L'època en la qual Catalunya era respectada com a potència arreu de la Mediterrània», tria la Cinta. Per contra, el Carles decideix que no es queda amb cap ni una, tot i que sí que voldria tenir la possibilitat de tenir una finestra on atansar-se i mirar certs moments. En tot cas, recomana «llegir tots aquests episodis amb la perspectiva de l'època i entendre que hi ha fets que no hem de repetir mai més».

Pere III el Cerimoniós, en una imatge extreta del volum *'Els fets d'armes de Catalunya'*. IL·LUSTRACIÓ: CARLES ARBAT